

SLUŽBENI GLASNIK

GRADA MOSTARA

Broj	10	Godina	XI	Mostar, 01.09.2015.godine	bosanski, српски i hrvatski jezik
------	----	--------	----	---------------------------	-----------------------------------

SADRŽAJ

USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

1. **PRESUDA** Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj U-62/14 od 10.06.2015.godine (bosanski jezik).....657
ПРЕСУДА Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине број У-62/14 од 10.06.2015.године (српски језик).....662
PRESUDA Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj U-62/14 od 10.06.2015.godine (hrvatski jezik).....668

GRADONAČELNIK

24. **ODLUKA** o usvajanju „AKCIJSKI PLAN PREVENCIJE MALOLJETNIČKOG PRIJESTUPNIŠTVA I PRIMJENE ALTERNATIVNIH MJERA U GRADU MOSTARU ZA 2015-2017“ (bosanski jezik).....674
ОДЛУКА о усвајању „АКЦИЈСКИ ПЛАН ПРЕВЕНЦИЈЕ МАЛОЉЕТНИЧКОГ ПРИЈЕСТУПНИШТВА И ПРИМЈЕНЕ АЛТЕРНАТИВНИХ МЈЕРА У ГРАДУ МОСТАРУ ЗА 2015-2017“ (српски језик).....674
ODLUKA o usvajanju „AKCIONOG PLANA PREVENCIJE MALODOBNIČKOG PRIJESTUPA I PRIMJENE ALTERNATIVNIH MJERA U GRADU MOSTARU ZA 2015-2017“ (hrvatski jezik).....675

**USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I
HERCEGOVINE**

1.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu za zaštitu prava na lokalnu samoupravu Gradonačelnika Grada Mostara u vezi sa Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine na osnovu člana IV.C.3.10. (3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 10.06.2015.godine, donio je

P R E S U D U

Utvrđuje se da Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 23/00, 50/00 i 97/13), nije povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Grada Mostara.

Presudu objavit će u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Službenim novinama Hercegovačko-neretvanskog kantona“ i „Službenom glasniku Grada Mostara“.

O b r a z l o ž e n j e

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Gradonačelnik Grada Mostara (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva) podnio je dana 24.06.2014. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za zaštitu prava Grada Mostara na lokalnu samoupravu. Smatra da je odredbama čl. 24., 29., 30., 31. i 32. Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: osporeni Kolektivni ugovor), Gradu

Mostaru povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu iz čl. 53. i 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06 i 51/09) i člana 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi.

U skladu sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine podnosilac zahtjeva je ovlašten za pokretanje postupka pred Ustavnim sudom Federacije za zaštitu prava na lokalnu samoupravu.

2. Stranke u postupku

Stranke u postupku u ovom predmetu su, na osnovu Amandmana XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, Gradonačelnik Grada Mostara kao podnosilac zahtjeva i Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona kao donosilac Odluke o davanju saglasnosti za potpisivanje osporenog Kolektivnog ugovora.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnosilac zahtjeva navodi da je osporeni Kolektivni ugovor zaključen između Samostalnog sindikata organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine i Vlade Federacije Bosne i Hercegovine dana 11.04.2000.godine, a uz prethodnu saglasnost Vlade Hercegovačko-neretvanskog kantona na osnovu akta broj: 01-460/98 od 25.09.1998. godine. Ističe da su odredbama čl. 24., 29., 30., 31. i 32. osporenog Kolektivnog ugovora Gradu Mostaru povrijeđena prava na lokalnu samoupravu iz čl. 53. i 56. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i člana 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi. Obrazlaže ustavno-pravni položaj jedinice lokalne samouprave, u konkretnom slučaju Grada Mostara, koji je definisan Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Ističe da je osporeni Kolektivni ugovor donesen na osnovu iskazane volje strana koje su ga zaključile, bez učešća i bez pitanja Grada Mostara kao jedinice lokalne samouprave.

Osporenim Kolektivnim ugovorom je prema mišljenju podnosioca zahtjeva, Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona stvorila obavezu u odnosu na Grad Mostar, koji nije imao mogućnost da učestvuje u postupku na bilo koji način. Smatra da je osporeni Kolektivni ugovor nametnuo prekomjeran teret na račun budžeta Grada Mostara i na taj način prekršio odredbe Evropske povelje o lokalnoj samoupravi i odredbe Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Navodi da je stvaranje obaveze iz osnova osporenog Kolektivnog ugovora dovelo do diskriminacije u pogledu finansijske snage Grada Mostara u odnosu na finansijsku snagu drugih kantona, kao npr. Kantona Sarajevo. Naglašava da je primjenom osporenog Kolektivnog ugovora onemogućena implementacija Zakona o platama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, kao i propisa koje je na osnovu ovog zakona donijelo Gradsko vijeće Grada Mostara. Pored iznesenog navodi da Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nije imala ni ustavno ovlaštenje za zaključivanje osporenog Kolektivnog ugovora ni u svoje ime, niti u ime Grada Mostara.

Prilikom zaključenja osporenog Kolektivnog ugovora, Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nije tražila mišljenje ni bivših općina Grada Mostara, iako su se stvorene obaveze po ovom ugovoru ranije odnosile i na njih. Isto tako navodi da je zaključivanje osporenog Kolektivnog ugovora bilo u suprotnosti i sa ranijim Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine iz 1995.godine, a da ovaj kanton ni do danas nije vršio nikakve korekcije u smislu odredbe člana 58. sadašnjeg zakona. Na osnovu izloženog podnosilac zahtjeva smatra da je njegov zahtjev osnovan, imajući u vidu ustavno pravni položaj Grada Mostara, kao i odredbe Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, odredbe Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, te odredbe Statuta

Grada Mostara i Statuta ranijih općina, kojima su utvrđeni principi na kojima se zasnivaju prava, obaveze i odgovornosti jedinica lokalne samouprave iz njene nadležnosti ustanovljene ustavom i zakonom. Predlaže Ustavnom sudu Federacije da donese presudu kojom će utvrditi da je Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona potpisivanjem osporenog Kolektivnog ugovora, bez saglasnosti Grada Mostara, odnosno ranijih općina u Gradu Mostaru povrijedila pravo Grada Mostara na lokalnu samoupravu, te da naloži Federaciji Bosne i Hercegovine i Vladi Hercegovačko-neretvanskog kantona da usklade odredbe osporenog Kolektivnog ugovora sa Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Zatim, predlaže da ovaj sud utvrdi da osporeni Kolektivni ugovor prestaje važiti sa danom objavljivanja presude.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

U skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95 i 37/03) Ustavni sud Federacije je dana 30.06.2014.godine pozvao Vladu Hercegovačko-neretvanskog kantona, da se kao druga stranka u postupku izjasni o sadržaju zahtjeva u roku od 30 dana.

Dana 02.09.2014.godine Ustavni sud Federacije je zatražio od Vlade Hercegovačko-neretvanskog kantona izjašnjenje da li su od tadašnjih općina Grada Mostara (Sjever, Stari Grad, Jugoistok, Jug, Jugozapad i Zapad) i Grada Mostara, kao poslodavaca općinskih zaposlenika, tražili i dobili punomoć za zastupanje općina prilikom donošenja Odluke broj: 01-460/98 od 25.09.1998.godine, kojom su Vladi Federacije Bosne i Hercegovine dali saglasnost za zaključenje osporenog Kolektivnog ugovora. Također je zatražio izjašnjenje i o tome da li su od Grada Mostara, kao poslodavca zaposlenika Grada Mostara, tražili i dobili punomoć za zastupanje prilikom donošenja Odluke broj: 01-1-02-

558/13 od 26.03.2013.godine, kojom su dali prethodnu saglasnost Vladi Federacije Bosne i Hercegovine za zaključivanje Kolektivnog ugovora o izmjenama Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana.

U odgovoru na zahtjev koji je Ustavnom sudu Federacije dostavilo Kantonalno javno pravobranilaštvo dana 06.10.2014.godine, navode da je Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine na koji se poziva podnosilac zahtjeva, federalni propis. U odnosu na osporeni Kolektivni ugovor ističu da je zaključen od strane Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, koju je predstavljao federalni ministar pravde, uz pristup pojedinih kantona kao poslodavca, sa Samostalnim sindikatom službenika organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao predstavnika svih zaposlenika u organima uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine. U odgovoru na zahtjev ističu da Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nikada nije donijela odluku kojom se daje saglasnost na osporeni Kolektivni ugovor, niti je ista potpisana od strane predsjednika Vlade, niti je ista uopće razmatrana na sjednici Vlade. Također odluka nikad nije objavljena u „Službenim novinama Hercegovačko-neretvanskog kantona“. Ističu da Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nije tražila saglasnost od tadašnjih općina Grada Mostara (Sjever, Stari Grad, Jugoistok, Jug, Jugozapad i Zapad), jer Vlada nije potpisala osporeni Kolektivni ugovor. Ugovorne strane u konkretnom slučaju su Vlada Federacije Bosne i Hercegovine i Samostalni sindikat službenika i zaposlenika organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine. Nadalje, ukazuju na činjenicu da Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine nije bio donesen u vrijeme kada je osporeni Kolektivni ugovor objavljen. Ističu da Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nije

tražila saglasnost za zaključivanje Kolektivnog ugovora o izmjenama Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, jer smatraju da regulisanje prava i obaveza državnih službenika i namještenika u jedinicama lokalne samouprave nisu u nadležnosti lokalne samouprave, koja je utvrđena Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi. Smatraju da se prava i obaveze državnih službenika i namještenika regulišu posebnim federalnim i kantonalnim zakonima, a ne Zakonom o lokalnoj samoupravi. Isto tako navode da je Gradsko vijeće Grada Mostara prihvatilo primjenu Kolektivnog ugovora donošenjem Odluke o platama i naknadama u organima vlasti Grada Mostara („Službeni glasnik Grada Mostara“, broj: 3/12) i prije potpisivanja izmjena osporenog Kolektivnog ugovora iz 2013.godine. Pozivaju se na član 40. navedene Odluke kojom je propisano da se na prava i obaveze zaposlenih u Gradu Mostaru koja nisu regulisana Odlukom neposredno primjenjuje zakon, podzakonski propisi, kolektivni ugovor i sporazumi zaključeni sa sindikatom. Predlažu Ustavnom sudu Federacije da zahtjev Gradonačelnika Grada Mostara za zaštitu prava na lokalnu samoupravu odbije kao neosnovan.

5. Relevantni propisi za donošenje presude Ustavnog suda Federacije

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član III.2e)

Federalna vlast i kantoni nadležni su za:

...

e) socijalnu politiku

Član VI.C. 1) i 2)

- 1) U Hercegovačko-neretvanskom kantonu, Grad Mostar se organizuje kao jedna teritorijalna jedinica uprave i lokalne samouprave.
- 2) Grad Mostar ima nadležnosti općine, osim ako zakonom nije drukčije propisano.

B. Evropska povelja o lokalnoj samoupravi

Član 3.1.

1. Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost lokalnih vlasti da, u granicama zakona, regulišu i rukovode znatnim dijelom javnih poslova, a na osnovu vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Član 4. stav 6.

...

6. Lokalne vlasti biće konsultovane, u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču.

C. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06 i 51/09)

Član 2.

Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, regulišu i upravljaju određenim javnim poslovima na osnovu vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Član 3.

Lokalna samouprava se organizira i ostvaruje u općinama i gradovima, kao jedinicama lokalne samouprave, a izvršavaju je organi jedinice lokalne samouprave i građani, u skladu sa Ustavom i zakonom i statutom jedinice lokalne samouprave.

Član 8. st. 1. i 2.

Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti, ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njezine nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na osnovu ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o

pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koja ne mogu biti ograničena ili uskraćena od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

Član 53.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su razmotriti inicijative, prijedloge i sugestije jedinice lokalne samouprave i o svom stavu i preduzetim aktivnostima obavijestiti jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije.

Član 56.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri konsultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konsultovanje, u smislu iz prethodnog stava ovog člana, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem saveza općina i gradova.

Član 58. st. 1. i 2.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o osnovama lokalne samouprave („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95).

Federacija Bosne i Hercegovine i kantoni su dužni uskladiti svoje zakone sa ovim Zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim Zakonom, u roku od 6 mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

D. Zakon o radu

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 43/99, 32/00 i 29/03)

Član 112.

Na strani zaposlenika kod zaključivanja kolektivnog ugovora može biti sindikat ili više sindikata, a na strani poslodavca može biti poslodavac, više poslodavaca ili udruženje poslodavaca.

Ako je u pregovaranju i zaključivanju

kolektivnog ugovora zastupljeno više sindikata, odnosno više poslodavaca, o zaključivanju kolektivnog ugovora mogu pregovarati samo oni sindikati, odnosno poslodavci koji imaju punomoć od svakog pojedinačnog sindikata, odnosno poslodavca, u skladu sa njihovim statutom.

Do formiranja udruženja poslodavaca na strani poslodavca kod zaključivanja kolektivnog ugovora iz člana 111. ovoga zakona, može biti Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno vlada kantona.

Član 115.

Kolektivni ugovor je obavezan za strane koje su ga sklopile, kao i za stranke koju su mu naknadno pristupile.

E. Kolektivni ugovor za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 23/00, 50/00 i 97/13)

Član 75.

Ovaj ugovor je obavezan za strane koje su ga potpisale, kao i za strane koje mu naknadno pristupe.

Sporove u vezi primjene ovog ugovora, koji nisu riješeni arbitražom, rješavat će nadležni Sud u Federaciji.

Troškove izrade ovog ugovora snose ugovorne strane solidarno.

F. Odluka o platama i naknadama u organima vlasti Grada Mostara

(„Službeni glasnik Grada Mostara“, broj: 3/12)

Član 1.

Ovom Odlukom uređuju se plate i naknade izabranih dužnosnika, nosilaca izvršnih dužnosti, imenovanih dužnosnika, državnih službenika i namještenika u Gradskom vijeću i Gradskoj upravi Grada Mostara, gradskim upravnim organizacijama, stručnim i drugim službama i Pravobranilaštvu

Grada Mostara, u skladu sa zakonom i kolektivnim ugovorom.

Član 40.

Na prava i obaveze zaposlenih u Gradu Mostaru koja nisu regulisana ovom Odlukom neposredno će se primjenjivati zakon, podzakonski propisi, kolektivni ugovor i sporazumi zaključeni sa sindikatom.

Član 41.

U postupku utvrđivanja prijedloga ove Odluke obavezno se osigurava učestvovanje sindikata u skladu sa zakonom.

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda

Nakon analize podnesenog zahtjeva, odgovora na zahtjev i činjenica na koje ukazuje cjelokupna dokumentacija u ovom predmetu, Ustavni sud Federacije je utvrdio da je osporeni Kolektivni ugovor zaključen dana 11.04.2000.godine između Samostalnog sindikata službenika organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao predstavnika službenika organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine s jedne strane i Vlade Federacije Bosne i Hercegovine s druge strane. Navedeni Kolektivni ugovor je zaključen uz prethodno pribavljenu saglasnost na usaglašeni tekst prijedloga Kolektivnog ugovora Vlade Unsko-sanskog kantona, Zeničko-dobojskog kantona, Bosansko-podrinjskog kantona, Hercegovačko-neretvanskog kantona i Vlade Kantona Sarajevo. U konkretnom slučaju, Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona prethodnu saglasnost na usaglašeni tekst osporenog Kolektivnog ugovora dala je Odlukom broj: 01-460/98 od 25.09.1998. godine.

Također, iz priložene dokumentacije u predmetu utvrđeno je da je Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona dala prethodnu saglasnost Odlukom broj: 01-1-02-558/13 od 26.03.2013.godine, na usaglašeni tekst Kolektivnog ugovora o izmjenama

Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudske vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je po istom postupku zaključen dana 03.12.2013.godine i objavljen u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 97/13.

Nadalje, obzirom da je suštinsko pitanje u ovom predmetu da li je isti potpisan bez konsultacije i/ili saglasnosti Grada Mostara kao jedinice lokalne samouprave, utvrđeno je da je Gradsko vijeće Grada Mostara, na 38. sjednici održanoj dana 27.02. i 02.03.2012.godine, donijelo Odluku o platama i naknadama u organima vlasti Grada Mostara koja je objavljena u „Službenom glasniku Grada Mostara“, broj: 3/12 (u daljem tekstu: Odluka). Navedena Odluka je donesena na osnovu člana 60. i 62. stav 2. Zakona o platama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 45/10). Bitno je naglasiti da je članom 1. Odluke propisano da se njom uređuju plate i naknade izabраних дуžносника, носилаца извршних функција, именованих дуžносника, државних службеника и намјештеника у Градском вјећу и Градској управи Grada Mostara, градским управним организацијама, стручним и другим службама и Правобранилаштву Grada Mostara, у складу са законом и Kolektivним уговором. Такође, чланом 40. Odluke propisano je da će se на права и обавезе запослених у Граду Mostaru која нису регулисана Odlukом, непосредно примјенјивати закон, подзаконски прописи, колективни уговори и споразуми закључени са синдикатом.

Ustavni sud Federacije smatra da je donošenjem Odluke u kojoj je propisano da će se за све оно што није регулисано том одлуком примјенјивати Kolektivni ugovor, Grad Mostar pristupio osporenom Kolektivnom ugovoru saglasno mogućnosti из члана 75. tog Kolektivnog ugovora. Zbog toga je Grad Mostar на овај начин као јединица локалне самоуправе накнадно прихватио osporeni Kolektivni ugovor, те се не може прихватити

tvrdnja podnosioca zahtjeva da je došlo до повреде права Grada Mostara на локалну самоуправу.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom glasova u sastavu: Domin Malbašić, predsjednik Suda, Sead Bahtijarević, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, mr. sc. Šahbaz Džihanović, Aleksandra Martinović, prof.dr. Edin Muminović i dr.sc. Kata Senjak, судије Suda.

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: U-62/14
Sarajevo, 10.06.2015.godine

PREDSJEDNIK
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Domin Malbašić, s.r

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву за заштиту права на локалну самоуправу Градоначелника Града Мостара у вези са Колективним уговором за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине на основу члана IV.Ц.3.10. (3) Устава Федерације Босне и Херцеговине у вези са Амандманом ХCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, на сједници без јавне расправе одржаној дана 10.06.2015.године, донио је

ПРЕСУДУ

Утврђује се да Колективним уговором за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 23/00, 50/00 и 97/13), није повријеђено право на локалну самоуправу Града Мостара.

Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“, „Службеним новинама Херцеговачко-неретванског кантона“ и „Службеном гласнику Града Мостара“.

Образложење

1. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Градоначелник Града Мостара (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднио је дана 24.06.2014.године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев за заштиту права Града Мостара на локалну самоуправу. Сматра да је одредбама чл. 24., 29., 30., 31. и 32. Колективног уговора за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: оспорени Колективни уговор), Граду Мостару повријеђено право на локалну самоуправу из чл. 53. и 56. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/06 и 51/09) и члана 4. став 6. Европске повеље о локалној самоуправи.

У складу са Амандманом ХCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине подносилац захтјева је овлашћен за покретање поступка пред Уставним судом Федерације за заштиту права на локалну самоуправу.

2. Странке у поступку

Странке у поступку у овом предмету су, на основу Амандмана ХCVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, Градоначелник Града Мостара као подносилац захтјева и Влада Херцеговачко-неретванског кантона као доносилац Одлуке о давању сагласности за потписивање оспореног Колективног уговора.

3. Битни наводи захтјева

Подносилац захтјева наводи да је оспорени Колективни уговор закључен

између Самосталног синдиката органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине и Владе Федерације Босне и Херцеговине дана 11.04.2000. године, а уз претходну сагласност Владе Херцеговачко-неретванског кантона на основу акта број: 01-460/98 од 25.09.1998. године. Истиче да су одредбама чл. 24., 29., 30., 31. и 32. оспореног Колективног уговора Граду Мостару повријеђена права на локалну самоуправу из чл. 53. и 56. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине и члана 4. став 6. Европске повеље о локалној самоуправи. Образлаже уставно-правни положај јединице локалне самоуправе, у конкретном случају Града Мостара, који је дефинисан Европском повељом о локалној самоуправи и Законом о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине. Истиче да је оспорени Колективни уговор донесен на основу исказане воље страна које су га закључиле, без учешћа и без питања Града Мостара као јединице локалне самоуправе. Оспореним Колективним уговором је према мишљењу подносиоца захтјева, Влада Херцеговачко-неретванског кантона створила обавезу у односу на Град Мостар, који није имао могућност да учествује у поступку на било који начин. Сматра да је оспорени Колективни уговор наметнуо прекомјеран терет на рачун буџета Града Мостара и на тај начин прекршио одредбе Европске повеље о локалној самоуправи и одредбе Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине. Наводи да је стварање обавезе из основа оспореног Колективног уговора довело до дискриминације у погледу финансијске снаге Града Мостара у односу на финансијску снагу других кантона, као нпр. Кантона Сарајево. Наглашава да је примјеном оспореног Колективног уговора онемогућена имплементација Закона о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине,

као и прописа које је на основу овог закона донијело Градско вијеће Града Мостара. Поред изнесеног наводи да Влада Херцеговачко-неретванског кантона није имала ни уставно овлашћење за закључивање оспореног Колективног уговора ни у своје име, нити у име Града Мостара.

Приликом закључења оспореног Колективног уговора, Влада Херцеговачко-неретванског кантона није тражила мишљење ни бивших општина Града Мостара, иако су се створене обавезе по овом уговору раније односиле и на њих. Исто тако наводи да је закључивање оспореног Колективног уговора било у супротности и са ранијим Законом о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине из 1995. године, а да овај кантон ни до данас није вршио никакве корекције у смислу одредбе члана 58. садашњег закона. На основу изложеног подносилац захтјева сматра да је његов захтјев основан, имајући у виду уставно правни положај Града Мостара, као и одредбе Европске повеље о локалној самоуправи, одредбе Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине, те одредбе Статута Града Мостара и Статута ранијих општина, којима су утврђени принципи на којима се заснивају права, обавезе и одговорности јединица локалне самоуправе из њене надлежности установљене уставом и законом. Предлаже Уставном суду Федерације да донесе пресуду којом ће утврдити да је Влада Херцеговачко-неретванског кантона потписивањем оспореног Колективног уговора, без сагласности Града Мостара, односно ранијих општина у Граду Мостару повриједила право Града Мостара на локалну самоуправу, те да наложи Федерацији Босне и Херцеговине и Влади Херцеговачко-неретванског кантона да ускладе одредбе оспореног Колективног уговора са Европском повељом о локалној самоуправи и Законом о принципима

локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине. Затим, предлаже да овај суд утврди да оспорени Колективни уговор престаје важити са даном објављивања пресуде.

4. Битни наводи одговора на захтјев

У складу са чланом 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 6/95 и 37/03) Уставни суд Федерације је дана 30.06.2014. године позвао Владу Херцеговачко-неретванског кантона, да се као друга странка у поступку изјасни о садржају захтјева у року од 30 дана.

Дана 02.09.2014.године Уставни суд Федерације је затражио од Владе Херцеговачко-неретванског кантона изјашњење да ли су од тадашњих општина Града Мостара (Сјевер, Стари Град, Југоисток, Југ, Југозапад и Запад) и Града Мостара, као послодаваца општинских запосленика, тражили и добили пуномоћ за заступање општина приликом доношења Одлуке број: 01-460/98 од 25.09.1998. године, којом су Влади Федерације Босне и Херцеговине дали сагласност за закључење оспореног Колективног уговора. Такођер је затражио изјашњење и о томе да ли су од Града Мостара, као послодавца запосленика Града Мостара, тражили и добили пуномоћ за заступање приликом доношења Одлуке број: 01-1-02-558/13 од 26.03.2013.године, којом су дали претходну сагласност Влади Федерације Босне и Херцеговине за закључивање Колективног уговора о измјенама Колективног уговора за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине, у року од 15 дана.

У одговору на захтјев који је Уставном суду Федерације доставило Кантонално јавно правобранилаштво дана 06.10.2014. године, наводе да је Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине на који

се позива подносилац захтјева, федерални пропис. У односу на оспорени Колективни уговор истичу да је закључен од стране Владе Федерације Босне и Херцеговине, коју је представљао федерални министар правде, уз приступ појединих кантона као послодавца, са Самосталним синдикатом службеника органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине, као представника свих запосленика у органима управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине. У одговору на захтјев истичу да Влада Херцеговачко-неретванског кантона никада није донијела одлуку којом се даје сагласност на оспорени Колективни уговор, нити је иста потписана од стране председника Владе, нити је иста уопште разматрана на сједници Владе. Такођер одлука никад није објављена у „Службеним новинама Херцеговачко-неретванског кантона“. Истичу да Влада Херцеговачко-неретванског кантона није тражила сагласност од тадашњих општина Града Мостара (Сјевер, Стари Град, Југоисток, Југ, Југозапад и Запад), јер Влада није потписала оспорени Колективни уговор. Уговорне стране у конкретном случају су Влада Федерације Босне и Херцеговине и Самостални синдикат службеника и запосленика органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине. Надаље, указују на чињеницу да Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине није био донесен у вријеме када је оспорени Колективни уговор објављен. Истичу да Влада Херцеговачко-неретванског кантона није тражила сагласност за закључивање Колективног уговора о измјенама Колективног уговора за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине, јер сматрају да регулисање права и обавеза државних службеника и намјештеника у јединицама локалне самоуправе нису у надлежности локалне самоуправе, која је утврђена Европском повељом о локалној самоуправи. Сматрају

да се права и обавезе државних службеника и намјештеника регулишу посебним федералним и кантоналним законима, а не Законом о локалној самоуправи. Исто тако наводе да је Градско вијеће Града Мостара прихватило примјену Колективног уговора доношењем Одлуке о платама и накнадама у органима власти Града Мостара („Службени гласник Града Мостара“, број: 3/12) и прије потписивања измјена оспореног Колективног уговора из 2013. године. Позивају се на члан 40. наведене Одлуке којом је прописано да се на права и обавезе запослених у Граду Мостару која нису регулисана Одлуком непосредно примјењује закон, подзаконски прописи, колективни уговор и споразуми закључени са синдикатом. Предлажу Уставном суду Федерације да захтјев Градоначелника Града Мостара за заштиту права на локалну самоуправу одбије као неоснован.

5. Релевантни прописи за доношење пресуде Уставног суда Федерације

А. Устав Федерације Босне и Херцеговине

Члан III.2e)

Федерална власт и кантони надлежни су за:

...

е) социјалну политику

Члан VI.Ц. 1) и 2)

- 1) У Херцеговачко-неретванском кантону, Град Мостар се организује као једна територијална јединица управе и локалне самоуправе.
- 2) Град Мостар има надлежности општине, осим ако законом није друкчије прописано.

Б. Европска повеља о локалној самоуправи

Члан 3.1.

1. Локална самоуправа подразумијева

право и оспособљеност локалних власти да, у границама закона, регулишу и руководе знатним дијелом јавних послова, а на основу властите одговорности и у интересу локалног становништва.

Члан 4. став 6.

...

6. Локалне власти биће консултоване, у највећој могућој мјери, правовремено и на одговарајући начин, у процесу планирања и доношења одлука о свим стварима које их се директно тичу.

Ц. Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/06 и 51/09)

Члан 2.

Локална самоуправа подразумијева право и оспособљеност јединица локалне самоуправе да, у границама закона, регулишу и управљају одређеним јавним пословима на основу властите одговорности и у интересу локалног становништва.

Члан 3.

Локална самоуправа се организира и остварује у општинама и градовима, као јединицама локалне самоуправе, а извршавају је органи јединице локалне самоуправе и грађани, у складу са Уставом и законом и статутом јединице локалне самоуправе.

Члан 8. ст. 1. и 2.

Јединица локалне самоуправе има властите надлежности, установљене уставом и законом и има право бавити се свим питањима од локалног значаја која нису искључена из њезине надлежности, нити додијељена у надлежност неке друге власти на основу устава и закона.

Она ће бити самостална у одлучивању о питањима из властитих надлежности, која не могу бити ограничена или ускраћена од

федералних или кантоналних власти, осим у случајевима и у оквирима утврђеним уставом и законом.

Члан 53.

Федералне, односно кантоналне власти дужне су размотрити иницијативе, приједлоге и сугестије јединице локалне самоуправе и о свом ставу и предузетим активностима обавијестити јединице локалне самоуправе у року од 30 дана од дана пријема иницијативе, приједлога или сугестије.

Члан 56.

Федералне, односно кантоналне власти дужне су у највећој могућој мјери консултовати јединице локалне самоуправе у поступку доношења прописа који их се директно тичу.

Консултовање, у смислу из претходног става овог члана, федералне, односно кантоналне власти врше путем савеза општина и градова.

Члан 58. ст. 1. и 2.

Даном ступања на снагу овог Закона престаје да важи Закон о основама локалне самоуправе („Службене новине Федерације БиХ“, број: 6/95).

Федерација Босне и Херцеговине и кантони су дужни ускладити своје законе са овим Законом, те извршити пријенос послова и надлежности, као и одговорности додијељених јединицама локалне самоуправе овим Законом, у року од 6 мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Д. Закон о раду

(„Службене новине Федерације БиХ“, број: 43/99, 32/00 и 29/03)

Члан 112.

На страни запосленика код закључивања колективног уговора може бити синдикат или више синдиката, а на

страни послодавца може бити послодавац, више послодаваца или удружење послодаваца.

Ако је у преговарању и закључивању колективног уговора заступљено више синдиката, односно више послодаваца, о закључивању колективног уговора могу преговарати само они синдикати, односно послодавци који имају пуномоћ од сваког појединачног синдиката, односно послодавца, у складу са њиховим статутом.

До формирања удружења послодаваца на страни послодавца код закључивања колективног уговора из члана 111. овога закона, може бити Влада Федерације Босне и Херцеговине, односно влада кантона.

Члан 115.

Колективни уговор је обавезан за стране које су га склопиле, као и за странке коју су му накнадно приступиле.

Е. Колективни уговор за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, број: 23/00, 50/00 и 97/13)

Члан 75.

Овај уговор је обавезан за стране које су га потписале, као и за стране које му накнадно приступе.

Спорове у вези примјене овог уговора, који нису ријешени арбитражом, рјешаваће надлежни Суд у Федерацији.

Трошкове израде овог уговора сnose уговорне стране солидарно.

Ф. Одлука о платама и накнадама у органима власти Града Мостара

(„Службени гласник Града Мостара“, број: 3/12)

Члан 1.

Овом Одлуком уређују се плате и накнаде изабраних дужносника, носилаца

извршних дужности, именованих дужносника, државних службеника и намјештеника у Градском вијећу и Градској управи Града Мостара, градским управним организацијама, стручним и другим службама и Правобранилаштву Града Мостара, у складу са законом и колективним уговором.

Члан 40.

На права и обавезе запослених у Граду Мостару која нису регулисана овом Одлуком непосредно ће се примјењивати закон, подзаконски прописи, колективни уговор и споразуми закључени са синдикатом.

Члан 41.

У поступку утврђивања приједлога ове Одлуке обавезно се осигурава учествовање синдиката у складу са законом.

6. Чињенично стање и став Уставног суда

Након анализе поднесеног захтјева, одговора на захтјев и чињеница на које указује цјелокупна документација у овом предмету, Уставни суд Федерације је утврдио да је оспорени Колективни уговор закључен дана 11.04.2000.године између Самосталног синдиката службеника органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине, као представника службеника органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине с једне стране и Владе Федерације Босне и Херцеговине с друге стране. Наведени Колективни уговор је закључен уз претходно прибављену сагласност на усаглашени текст приједлога Колективног уговора Владе Унско-санског кантона, Зеничко-добојског кантона, Босанско-подрињског кантона, Херцеговачко-неретванског кантона и Владе Кантона Сарајево. У конкретном случају, Влада

Херцеговачко-неретванског кантона претходну сагласност на усаглашени текст оспореног Колективног уговора дала је Одлуком број: 01-460/98 од 25.09.1998. године.

Такођер, из приложене документације у предмету утврђено је да је Влада Херцеговачко-неретванског кантона дала претходну сагласност Одлуком број: 01-1-02-558/13 од 26.03.2013.године, на усаглашени текст Колективног уговора о измјенама Колективног уговора за службенике органа управе и судске власти у Федерацији Босне и Херцеговине, који је по истом поступку закључен дана 03.12.2013. године и објављен у „Службеним новинама Федерације БиХ“, број: 97/13.

Надаље, обзиром да је суштинско питање у овом предмету да ли је исти потписан без консултације и/или сагласности Града Мостара као јединице локалне самоуправе, утврђено је да је Градско вијеће Града Мостара, на 38. сједници одржаној дана 27.02. и 02.03.2012. године, донијело Одлуку о платама и накнадама у органима власти Града Мостара која је објављена у „Службеном гласнику Града Мостара“, број: 3/12 (у даљем тексту: Одлука). Наведена Одлука је донесена на основу члана 60. и 62. став 2. Закона о платама и накнадама у органима власти Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 45/10). Битно је нагласити да је чланом 1. Одлуке прописано да се њом уређују плате и накнаде изабраних дужносника, носилаца извршних функција, именованих дужносника, државних службеника и намјештеника у Градском вијећу и Градској управи Града Мостара, градским управним организацијама, стручним и другим службама и Правобранилаштву Града Мостара, у складу са законом и Колективним уговором. Такође, чланом 40. Одлуке прописано је да ће се на права и обавезе запослених у Граду Мостару која нису регулисана Одлуком, непосредно

примјењивати закон, подзаконски прописи, колективни уговори и споразуми закључени са синдикатом.

Уставни суд Федерације сматра да је доношењем Одлуке у којој је прописано да ће се за све оно што није регулисано том одлуком примјењивати Колективни уговор, Град Мостар приступио оспореном Колективном уговору сагласно могућности из члана 75. тог Колективног уговора. Због тога је Град Мостар на овај начин као јединица локалне самоуправе накнадно прихватио оспорени Колективни уговор, те се не може прихватити тврдња подносиоца захтјева да је дошло до повреде права Града Мостара на локалну самоуправу.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је већином гласова у саставу: Домин Малбашић, предсједник Суда, Сеад Бахтијаревић, Весна Будимир, Мирјана Чучковић, мр сц. Шахбаз Џихановић, Александра Мартиновић, проф. др Един Муминовић и др сц. Ката Сењак, судије Суда.

Босна и Херцеговина
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
УСТАВНИ СУД
ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Број: У-62/14
Сарајево, 10.06.2015.године

Предсједник
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Домин Малбашић, с.р.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu za zaštitu prava na lokalnu samoupravu Gradonačelnika Grada Mostara u svezi s Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine na temelju članka IV.C.3.10. (3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine u svezi s Amandmanom XCVI na

Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 10.06.2015. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da Kolektivnim ugovorom za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 23/00, 50/00 i 97/13), nije povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Grada Mostara.

Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Narodnim novinama Hercegovačko-neretvanskog kantona“ i „Službenom glasniku Grada Mostara“.

Obrazloženje

1. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Gradonačelnik Grada Mostara (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je dana 24.06.2014.godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za zaštitu prava Grada Mostara na lokalnu samoupravu. Smatra da je odredbama čl. 24., 29., 30., 31. i 32. Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: osporeni Kolektivni ugovor), Gradu Mostaru povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu iz čl. 53. i 56. Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06 i 51/09) i članka 4. stavak 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi.

Sukladno Amandmanu XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine podnositelj zahtjeva je ovlašten za pokretanje postupka pred Ustavnim sudom Federacije za zaštitu prava na lokalnu samoupravu.

2. Stranke u postupku

Stranke u postupku u ovom predmetu su, na temelju Amandmana XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, Gradonačelnik

Grada Mostara kao podnositelj zahtjeva i Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona kao donositelj Odluke o davanju suglasnosti za potpisivanje osporenog Kolektivnog ugovora.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnositelj zahtjeva navodi da je osporeni Kolektivni ugovor zaključen između Samostalnog sindikata organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine i Vlade Federacije Bosne i Hercegovine dana 11.04.2000. godine, a uz prethodnu suglasnost Vlade Hercegovačko-neretvanskog kantona na temelju akta broj: 01-460/98 od 25.09.1998.godine. Ističe da su odredbama čl. 24., 29., 30., 31. i 32. osporenog Kolektivnog ugovora Gradu Mostaru povrijeđena prava na lokalnu samoupravu iz čl. 53. i 56. Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i članka 4. stavak 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi. Obrazlaže ustavno-pravni položaj jedinice lokalne samouprave, u konkretnom slučaju Grada Mostara, koji je definiran Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Ističe da je osporeni Kolektivni ugovor donesen na temelju iskazane volje strana koje su ga zaključile, bez učešća i bez pitanja Grada Mostara kao jedinice lokalne samouprave. Osporenim Kolektivnim ugovorom je prema mišljenju podnosioca zahtjeva, Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona stvorila obvezu u odnosu na Grad Mostar, koji nije imao mogućnost da sudjeluje u postupku na bilo koji način. Smatra da je osporeni Kolektivni ugovor nametnuo prekomjeran teret na račun proračuna Grada Mostara i na taj način prekršio odredbe Europske povelje o lokalnoj samoupravi i odredbe Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Navodi da je stvaranje obveze iz osnova osporenog Kolektivnog ugovora dovelo do diskriminacije u pogledu financijske snage Grada Mostara u odnosu na financijsku snagu drugih kantona, kao npr. Kantona Sarajevo. Naglašava da je primjenom osporenog Kolektivnog ugovora onemogućena implementacija Zakona o plaćama

i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, kao i propisa koje je na temelju ovog zakona donijelo Gradsko vijeće Grada Mostara. Pored iznesenog navodi da Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nije imala ni ustavno ovlaštenje za zaključivanje osporenog Kolektivnog ugovora ni u svoje ime, niti u ime Grada Mostara.

Prilikom zaključenja osporenog Kolektivnog ugovora, Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nije tražila mišljenje ni bivših općina Grada Mostara, iako su se stvorene obveze po ovom ugovoru ranije odnosile i na njih. Isto tako navodi da je zaključivanje osporenog Kolektivnog ugovora bilo u suprotnosti i sa ranijim Zakonom o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine iz 1995. godine, a da ovaj kanton ni do danas nije vršio nikakve korekcije u smislu odredbe članka 58. sadašnjeg zakona. Na temelju izloženog podnositelj zahtjeva smatra da je njegov zahtjev utemeljen, imajući u vidu ustavno pravni položaj Grada Mostara, kao i odredbe Europske povelje o lokalnoj samoupravi, odredbe Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, te odredbe Statuta Grada Mostara i Statuta ranijih općina, kojima su utvrđena načela na kojima se zasnivaju prava, obveze i odgovornosti jedinica lokalne samouprave iz njene nadležnosti ustanovljene ustavom i zakonom. Predlaže Ustavnom sudu Federacije da donese presudu kojom će utvrditi da je Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona potpisivanjem osporenog Kolektivnog ugovora, bez suglasnosti Grada Mostara, odnosno ranijih općina u Gradu Mostaru povrijedila pravo Grada Mostara na lokalnu samoupravu, te da naloži Federaciji Bosne i Hercegovine i Vladi Hercegovačko-neretvanskog kantona da usuglase odredbe osporenog Kolektivnog ugovora sa Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Zatim, predlaže da ovaj sud utvrdi da osporeni Kolektivni ugovor prestaje važiti s danom objavljivanja presude.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Sukladno članku 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i

Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95 i 37/03) Ustavni sud Federacije je dana 30.06.2014.godine pozvao Vladu Hercegovačko-neretvanskog kantona, da se kao druga stranka u postupku izjasni o sadržaju zahtjeva u roku od 30 dana.

Dana 02.09.2014.godine Ustavni sud Federacije je zatražio od Vlade Hercegovačko-neretvanskog kantona izjašnjenje da li su od tadašnjih općina Grada Mostara (Sjever, Stari Grad, Jugoistok, Jug, Jugozapad i Zapad) i Grada Mostara, kao poslodavaca općinskih uposlenika, tražili i dobili punomoć za zastupanje općina prilikom donošenja Odluke broj: 01-460/98 od 25.09.1998.godine, kojom su Vladi Federacije Bosne i Hercegovine dali suglasnost za zaključenje osporenog Kolektivnog ugovora. Također je zatražio izjašnjenje i o tome da li su od Grada Mostara, kao poslodavca uposlenika Grada Mostara, tražili i dobili punomoć za zastupanje prilikom donošenja Odluke broj: 01-1-02-558/13 od 26.03.2013.godine, kojom su dali prethodnu suglasnost Vladi Federacije Bosne i Hercegovine za zaključivanje Kolektivnog ugovora o izmjenama Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana.

U odgovoru na zahtjev koji je Ustavnom sudu Federacije dostavilo Kantonalno javno pravobraniteljstvo dana 06.10.2014.godine, navode da je Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine na koji se poziva podnositelj zahtjeva, federalni propis. U odnosu na osporeni Kolektivni ugovor ističu da je zaključen od strane Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, koju je predstavljao federalni ministar pravde, uz pristup pojedinih kantona kao poslodavca, sa Samostalnim sindikatom službenika organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao predstavnika svih uposlenika u organima uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine. U odgovoru na zahtjev ističu da Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nikada nije donijela odluku kojom se daje suglasnost na osporeni Kolektivni ugovor, niti je ista potpisana od strane predsjednika Vlade, niti je ista uopće razmatrana na sjednici Vlade.

Također odluka nikad nije objavljena u „Narodnim novinama Hercegovačko-neretvanskog kantona“. Ističu da Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nije tražila suglasnost od tadašnjih općina Grada Mostara (Sjever, Stari Grad, Jugoistok, Jug, Jugozapad i Zapad), jer Vlada nije potpisala osporeni Kolektivni ugovor. Ugovorne strane u konkretnom slučaju su Vlada Federacije Bosne i Hercegovine i Samostalni sindikat službenika i uposlenika organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine. Nadalje, ukazuju na činjenicu da Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine nije bio donesen u vrijeme kada je osporeni Kolektivni ugovor objavljen. Ističu da Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona nije tražila suglasnost za zaključivanje Kolektivnog ugovora o izmjenama Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, jer smatraju da reguliranje prava i obveza državnih službenika i namještenika u jedinicama lokalne samouprave nisu u nadležnosti lokalne samouprave, koja je utvrđena Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi. Smatraju da se prava i obveze državnih službenika i namještenika reguliraju posebnim federalnim i kantonalnim zakonima, a ne Zakonom o lokalnoj samoupravi. Isto tako navode da je Gradsko vijeće Grada Mostara prihvatilo primjenu Kolektivnog ugovora donošenjem Odluke o plaćama i naknadama u organima vlasti Grada Mostara („Službeni glasnik Grada Mostara“, broj: 3/12) i prije potpisivanja izmjena osporenog Kolektivnog ugovora iz 2013. godine. Pozivaju se na članak 40. navedene Odluke kojom je propisano da se na prava i obveze uposlenih u Gradu Mostaru koja nisu regulirana Odlukom neposredno primjenjuje zakon, podzakonski propisi, kolektivni ugovor i sporazumi zaključeni sa sindikatom. Predlažu Ustavnom sudu Federacije da zahtjev Gradonačelnika Grada Mostara za zaštitu prava na lokalnu samoupravu odbije kao neutemeljen.

5. Relevantni propisi za donošenje presude Ustavnog suda Federacije

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Članak III.2e)

Federalna vlast i kantoni nadležni su za:

...

e) socijalnu politiku

Članak VI.C. 1) i 2)

- 1) U Hercegovačko-neretvanskom kantonu, Grad Mostar se organizira kao jedna teritorijalna jedinica uprave i lokalne samouprave.
- 2) Grad Mostar ima nadležnosti općine, osim ako zakonom nije drukčije propisano.

B. Europska povelja o lokalnoj samoupravi

Članak 3.1.

1. Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost lokalnih vlasti da, u granicama zakona, reguliraju i rukovode znatnim dijelom javnih poslova, a na temelju vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Članak 4. stavak 6.

...

6. Lokalne vlasti biće konzultirane, u najvećoj mogućoj mjeri, blagovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču.

C. Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/06 i 51/09)

Članak 2.

Lokalna samouprava podrazumijeva pravo i osposobljenost jedinica lokalne samouprave da, u granicama zakona, reguliraju i upravljaju određenim javnim poslovima na temelju vlastite odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Članak 3.

Lokalna samouprava se organizira i ostvaruje u općinama i gradovima, kao jedinicama lokalne samouprave, a izvršavaju je organi

jedinice lokalne samouprave i građani, sukladno sa Ustavom i zakonom i statutom jedinice lokalne samouprave.

Članak 8. st. 1. i 2.

Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti, ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njezine nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na temelju ustava i zakona.

Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koja ne mogu biti ograničena ili uskraćena od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

Članak 53.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su razmotriti inicijative, prijedloge i sugestije jedinice lokalne samouprave i o svom stavu i poduzetim aktivnostima obavijestiti jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije.

Članak 56.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri konzultirati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konzultiranje, u smislu iz prethodnog stavka ovog članka, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem saveza općina i gradova.

Članak 58. st. 1. i 2.

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o osnovama lokalne samouprave („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95).

Federacija Bosne i Hercegovine i kantoni su dužni usuglasiti svoje zakone sa ovim Zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim Zakonom, u roku od 6 mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

D. Zakon o radu

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 43/99, 32/00 i 29/03)

Članak 112.

Na strani uposlenika kod zaključivanja kolektivnog ugovora može biti sindikat ili više sindikata, a na strani poslodavca može biti poslodavac, više poslodavaca ili udruženje poslodavaca.

Ako je u pregovaranju i zaključivanju kolektivnog ugovora zastupljeno više sindikata, odnosno više poslodavaca, o zaključivanju kolektivnog ugovora mogu pregovarati samo oni sindikati, odnosno poslodavci koji imaju punomoć od svakog pojedinačnog sindikata, odnosno poslodavca, sukladno s njihovim statutom.

Do formiranja udruženja poslodavaca na strani poslodavca kod zaključivanja kolektivnog ugovora iz članka 111. ovoga zakona, može biti Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno vlada kantona.

Članak 115.

Kolektivni ugovor je obvezan za strane koje su ga sklopile, kao i za stranke koju su mu naknadno pristupile.

E. Kolektivni ugovor za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 23/00, 50/00 i 97/13)

Članak 75.

Ovaj ugovor je obvezan za strane koje su ga potpisale, kao i za strane koje mu naknadno pristupe.

Sporove u svezi primjene ovog ugovora, koji nisu riješeni arbitražom, rješavat će nadležni Sud u Federaciji.

Troškove izrade ovog ugovora snose ugovorne strane solidarno.

F. Odluka o plaćama i naknadama u organima

vlasti Grada Mostara

(„Službeni glasnik Grada Mostara“, broj: 3/12)

Članak 1.

Ovom Odlukom uređuju se plaće i naknade izabраних dužnosnika, nositelja izvršnih dužnosti, imenovanih dužnosnika, državnih službenika i namještenika u Gradskom vijeću i Gradskoj upravi Grada Mostara, gradskim upravnim organizacijama, stručnim i drugim službama i Pravobraniteljstvu Grada Mostara, sukladno sa zakonom i kolektivnim ugovorom.

Članak 40.

Na prava i obveze uposlenih u Gradu Mostaru koja nisu regulirana ovom Odlukom neposredno će se primjenjivati zakon, podzakonski propisi, kolektivni ugovor i sporazumi zaključeni sa sindikatом.

Članak 41.

U postupku utvrđivanja prijedloga ove Odluke obvezno se osigurava sudjelovanje sindikata sukladno sa zakonom.

6. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda

Nakon analize podnesenog zahtjeva, odgovora na zahtjev i činjenica na koje ukazuje cjelokupna dokumentacija u ovom predmetu, Ustavni sud Federacije je utvrdio da je osporeni Kolektivni ugovor zaključen dana 11.04.2000. godine između Samostalnog sindikata službenika organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao predstavnika službenika organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine s jedne strane i Vlade Federacije Bosne i Hercegovine s druge strane. Navedeni Kolektivni ugovor je zaključen uz prethodno pribavljenu suglasnost na usuglašeni tekst prijedloga Kolektivnog ugovora Vlade Unsko-sanskog kantona, Zeničko-dobojskog kantona, Bosansko-podrinjskog kantona, Hercegovačko-neretvanskog kantona i Vlade Kantona Sarajevo. U konkretnom slučaju, Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona prethodnu suglasnost na usuglašeni tekst osporenog Kolektivnog ugovora dala je Odlukom broj: 01-460/98 od 25.09.1998. godine.

Također, iz priložene dokumentacije u predmetu utvrđeno je da je Vlada Hercegovačko-neretvanskog kantona dala prethodnu suglasnost Odlukom broj: 01-1-02-558/13 od 26.03.2013. godine, na usuglašeni tekst Kolektivnog ugovora o izmjenama Kolektivnog ugovora za službenike organa uprave i sudbene vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji je po istom postupku zaključen dana 03.12.2013.godine i objavljen u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj: 97/13.

Nadalje, obzirom da je suštinsko pitanje u ovom predmetu da li je isti potpisan bez konzultacije i/ili suglasnosti Grada Mostara kao jedinice lokalne samouprave, utvrđeno je da je Gradsko vijeće Grada Mostara, na 38. sjednici održanoj dana 27.02. i 02.03.2012.godine, donijelo Odluku o plaćama i naknadama u organima vlasti Grada Mostara koja je objavljena u „Službenom glasniku Grada Mostara“, broj: 3/12 (u daljnjem tekstu: Odluka). Navedena Odluka je donesena na temelju članka 60. i 62. stavak 2. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 45/10). Bitno je naglasiti da je člankom 1. Odluke propisano da se njom uređuju plaće i naknade izabраних dužnosnika, nositelja izvršnih funkcija, imenovanih dužnosnika, državnih službenika i namještenika u Gradskom vijeću i Gradskoj upravi Grada Mostara, gradskim upravnim organizacijama, stručnim i drugim službama i Pravobraniteljstvu Grada Mostara, sukladno sa zakonom i Kolektivnim ugovorom. Takođe, člankom 40. Odluke propisano je da će se na prava i obveze uposlenih u Gradu Mostaru koja nisu regulirana Odlukom, neposredno primjenjivati zakon, podzakonski propisi, kolektivni ugovori i sporazumi zaključeni sa sindikatом.

Ustavni sud Federacije smatra da je donošenjem Odluke u kojoj je propisano da će se za sve ono što nije regulirano tom odlukom primjenjivati Kolektivni ugovor, Grad Mostar pristupio osporenom Kolektivnom ugovoru suglasno mogućnosti iz članka 75. tog Kolektivnog ugovora. Stoga je Grad Mostar na ovaj način kao jedinica lokalne samouprave naknadno prihvatio osporeni Kolektivni ugovor,

te se ne može prihvatiti tvrdnja podnositelja zahtjeva da je došlo do povrede prava Grada Mostara na lokalnu samoupravu.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je većinom glasova u sastavu: Domin Malbašić, predsjednik Suda, Sead Bahtijarević, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, mr. sc. Šahbaz Džihanović, Aleksandra Martinović, prof.dr. Edin Muminović i dr.sc. Kata Senjak, suci Suda.

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
USTAVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: U-62/14
Sarajevo, 10.06.2015.godine

REDSJEDNIK
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Domin Malbašić, v.r.

GRADONAČELNIK

24.

Na osnovu člana 43. Statuta Grada Mostara („Gradski službeni glasnik Grada Mostara“ broj 4/04 i „Službeni glasnik Grada Mostara“ broj 8/09) i Odluke o formiranju Radne grupe Grada Mostara za prevenciju maloljetničkog prijestupništva i primjene alternativnih mjera: broj: 02- 51-3365/14 od 20.06.2014 godine, Gradonačelnik Grada Mostara, donosi

ODLUKU
O USVAJANJU „AKCIJSKI PLAN
PREVENCIJE MALOLJETNIČKOG
PRIJESTUPNIŠTVA I PRIMJENE
ALTERNATIVNIH MJERA
U GRADU MOSTARU ZA 2015-2017“

Član 1.

Ovom Odlukom se usvaja Akcijski plan prevencije maloljetničkog prijestupništva i primjene alternativnih mjera u Gradu

Mostaru za 2015.–2017.godinu.

Član 2.

Sastavni dio Odluke čini „Akcijski plan prevencije maloljetničkog prijestupništva i primjene alternativnih mjera u Gradu Mostaru za 2015.–2017.godinu“.

Član 3.

Ova Odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Grada Mostara“.

Broj: 02- 51-3365/14-1
Mostar, 14.07.2015.godine

GRADONAČELNIK
Ljubo Bešlić, s.r.

На основу члана 43. Статута Града Мостара („Градски службени гласник Града Мостара“ број 4/04 и „Службени гласник Града Мостара“ број 8/09) и Одлуке о формирању Радне групе Града Мостара за превенцију малолетничког пријеступништва и примјене алтернативних мјера: број: 02- 51-3365/14 од 20.06.2014 године, Градоначелник Града Мостара, доноси

ОДЛУКУ
О УСВАЈАЊУ „АКЦИЈСКИ ПЛАН
ПРЕВЕНЦИЈЕ МАЛОЉЕТНИЧКОГ
ПРИЈЕСТУПНИШТВА И
ПРИМЈЕНЕ АЛТЕРНАТИВНИХ
МЈЕРА У ГРАДУ МОСТАРУ ЗА
2015-2017“

Члан 1.

Овом Одлуком се усваја Акцијски план превенције малолетничког пријеступништва и примјене алтернативних мјера у Граду Мостару за 2015.–2017.годину.

Члан 2.

Саставни дио Одлуке чини „Акцијски план превенције малолетничког пријеступништва и примјене алтернативних мјера у Граду Мостару за 2015.–2017. годину“.

Члан 3.

Ова Одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Града Мостара“.

Број: 02- 51-3365/14-1

Мостар, 14.07.2015. године

ГРАДОНАЧЕЛНИК

Љубо Бешлић, с.р.

Чланак 3.

Ова Одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Града Мостара“.

Број: 02- 51-3365/14-1

Мостар, 14.07.2015 године

ГРАДОНАЧЕЛНИК

Љубо Беšliћ, в.р.

Темелјем чланка 43. Статута Града Мостара („Градски службени гласник Града Мостара“ број 4/04 и „Службени гласник Града Мостара“ број 8/09) и Одлуке о формирању Радне групе Града Мостара за превенцију малодобничког пријеступа и примјене алтернативних мјера: број: 02- 51-3365/14 од 20.06.2014 године, Градоначелник Града Мостара, доноси

ODLUKU

**O USVAJANJU „AKCIJSKI PLAN
PREVENCIJE MALODOBNIČKOG
PRIJESTUPA I PRIMJENE
ALTERNATIVNIH MJERA
U GRADU MOSTARU ZA 2015-2017“**

Чланак 1.

Овом Одлуком се усваја Акцијски план превенције малодобничког пријеступа и примјене алтернативних мјера у Граду Мостару за 2015.–2017. годину.

Чланак 2.

Саставни дио Одлуке чини „Акцијски план превенције малодобничког пријеступа и примјене алтернативних мјера у Граду Мостару за 2015.–2017. годину“.

Izdavač/nakladnik ne može preuzeti odgovornost za jezik službenih objava i oglasa koje se objavljuju u dijelu „Objave i oglasi“.

„SLUŽBENI GLASNIK GRADA MOSTARA“

Izdavač/nakladnik: GRAD MOSTAR

Za izdavača/nakladnika: Sekretar/Tajnik Gradskog vijeća Grada Mostara: tel.: 036 / 447-400, 447-407, faks: 447-447, 447-433

List izlazi prema potrebi. Pretplata za 2015. godinu iznosi **117,00 KM sa PDV-om**. Pretplata, prodaja i primanje oglasa obavlja se u ulici Hrvatskih branitelja bb u Mostaru. Žiro račun broj: **555000020190277**

kod NOVE BANKE A.D. Banja Luka, Filijala Mostar.

Pretplatnicima koji se pretplate tokom godine ne možemo garantovati prijem svih prethodno izdatih brojeva.

Štampa / tisak: IC štamparija Mostar, Karađozbegova 1.

Tiraž / naklada: 200 primjeraka

